

- Princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet i forbindelse med den af OLAF foretagne kontrol.
- Retten til at blive hørt i forhold til de handlinger, som Kommissionens Generaldirektorat for Nabolandspolitik og Udvidelsesforhandlinger foretog efter OLAF's kontrol.

Sag anlagt den 8. september 2017 — Teollisuuden Voima mod Kommissionen

(Sag T-620/17)

(2017/C 402/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finland) (ved solicitor M. Powell og advokaterne Y. Utzschneider, K. Struckmann og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1021 af 10. januar 2017 om statsstøtte SA.44727 2016/C (ex 2016/N), som Frankrig påtænker at yde til Areva-koncernen ⁽¹⁾, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen undlod at give en tilstrækkelig begrundelse under tilsidesættelse af artikel 296 TEUF på grund af uforholdsmæssigt mange overstregninger i den offentliggjorte version af den anfægtede afgørelse, der forhindrer sagsøgeren i at få kendskab til grundlaget for den og Domstolen i at foretage sin prøvelse.
2. Andet anbringende om åbenbart urigtige skøn i forbindelse med genoprettelsen af Areva-koncernens langsigtede rentabilitet.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder, hvorefter omstrukturingsplanen skal genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet inden for en rimelig tidshorisont og på grundlag af realistiske forventninger ⁽²⁾.
3. Tredje anbringende om åbenbare urigtige skøn ved bedømmelsen af de foreslåede foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejningen på det marked, hvor Aerva-koncernen primært vil være aktiv efter omstruktureringen.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn ved at gøre godkendelsen af statsstøtten betinget af u hensigtsmæssige og utilstrækkelige betingelser.

5. Femte anbringende om en åbenbar fejl ved at erklære statsstøtten forenelig med det indre marked i betragtning af, at den foreslåede omstrukturingsplan ikke giver tilstrækkelige garantier for, at Areva vil være i stand til at gennemføre OL3-projektet rettidigt, hvilket strider mod visse andre af EU-traktatens mål, hvilket der burde være blevet taget hensyn til ved undersøgelsen af støttens forenelighed.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 155, s. 23.

⁽²⁾ EUT 2014, C 249, s. 1, punkt 47.

Sag anlagt den 21. september 2017 — González Buñuel m.fl. mod SRB

(Sag T-642/17)

(2017/C 402/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Antonio González Buñuel (Barcelona, Spanien) og 12 andre sagsøgere (ved advokaterne J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez og J. Ruiz de Villa Jubany)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen truffet af Den Fælles Afviklingsinstans vedrørende BANCO POPULAR ESPAÑOL (SRB/EES/2017/08) annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at betale sagsøgerne, med midler fra den fælles afviklingsfond oprettet i medfør af artikel 67 i forordning nr. 806/2014, en erstatning for de tab, som afgørelsen vedrørende BANCO POPULAR ESPAÑOL direkte har forvoldt dem, en erstatning, hvis beløb fastsættes til markedsværdien af bankens kapitalinstrumenter på dagen (den 6. juni 2017) forud for gennemførelsen af afviklingsordningen. Såfremt Retten ikke tager ovennævnte erstatningspåstand til følge, nedlægges subsidiært påstand om, at Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsøgerne en erstatning, hvis beløb svarer til forskellen mellem det beløb, som sagsøgerne har modtaget som betaling for deres fordringer ved anvendelsen af denne afgørelse, og det beløb, som de ville have modtaget ved en almindelig insolvensbehandling, idet denne forskel fastlægges under en værdiansættelse foretaget af en uafhængig person, som omhandlet i artikel 20, stk. 16, i forordning nr. 806/2014.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsømkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.